

**NARODILA SE
S KLETBOU
NA JAZYKU!**

ÁSTOR PIAZZOLLA, HORACIO FERRER MARÍA DE BUENOS AIRES

PREMIÉRA 29. PROSINCE 2021
V DIVADLE ABC

LIBRETO	HORACIO FERRER
PŘEKLAD	VÍT KAZMAR
REŽIE A CHOREOGRAFIE	LENKA VAGNEROVÁ
HUDBA A HUDEBNÍ INTERVENCE	IVAN ACHER
DRAMATURGIE, PŘEKLAD LIBRETA A LUNFARDA	PATRICIE PORÁKOVÁ
DRAMATURGICKÁ SPOLUPRÁCE	KRISTINA ŽANTOVSKÁ
KONZULTACE REÁLII V LIBRETU	ALBERTO MONTERO
CHOREOGRAFIE TANGA	PATRICIE PORÁKOVÁ A JAVIER ANTAR
SCÉNA	JAKUB KOPECKÝ
KOSTÝMY	TEREZA KOPECKÁ
HUDEBNÍ NASTUDOVÁNÍ, ARANŽMÁ A PIANO	JAN ALEŠ
ZVUKOVÝ DESIGN	EVA HAMOUZOVÁ
SVĚTELNÝ DESIGN	KAREL ŠIMEK
BANDONEON	CARMELA DELGADO
KOREPETICE ŠPANĚLŠTINY	PATRICIE PORÁKOVÁ A JAVIER ANTAR
REPETITORKA	ZUZANA HERÉNYIOVÁ
	KOPRODUKCE S LENKA VAGNEROVÁ & COMPANY

OBSAZENÍ

ZPĚVÁK	GUSTAVO ARIEL COLMENAREJO
DUENDE MARÍA	JAVIER ANTAR KATEŘINA MARIE FIALOVÁ / NINA HORÁKOVÁ

V DALŠÍCH ROLÍCH

ALEŠ BÍLÍK
KRYŠTOF KRHOVJÁK
SÁRA AFFAŠOVÁ
RENÁTA MATĚJÍČKOVÁ

TANEČNÍCI

FANNY BARROUQUÈRE
MONIKA ČÁSTKOVÁ
MICHAELA KADLČÍKOVÁ
PATRIK ČERMÁK
ADAM SOJKA
ŠIMON KLUS

INSPICE	EVA KUKUČKOVÁ A RADEK JEŽIL
PRODUKCE MDP PRODUKCE LV&C	ANETA NÁDVORNÍKOVÁ ELIŠKA ŘEZNÍČKOVÁ, SOŇA HÁJEK BARTKOVÁ A DITA TÁBOROVÁ

Šéf výpravy Adam Pitra. Manažer provozu Zbyněk Simčíšín. Zvuk Ladislav Chalupa, Michal Kazda a Petr Holý. Světla Jan Beneš, Michal Machač a Kryštof Pokorný. Technika pod vedením jevištního mistra Ivana Jelínka. Rekvizity pod vedením Jany Vojáčkové. Garderoba pod vedením Miloslavy Faltové. Maskérna pod vedením Evy Hruškové. Kostýmy vyrobila krejčovna Městských divadel pražských pod vedením Evy Duškové. Fotografové inscenace Patrik Borecký a Vojtěch Brtnický. Výroba dekorace Pavel Koten – KOTART.

TANGO

Slovo **tango** je afroamerického, nebo dokonce afrického původu a je srozumitelné po celé atlantické Americe od Mexického zálivu až po město Río de Plata. Vzniklo obdobně jako jazz na jihu Spojených států amerických. Je pestrou směsicí afrického rytmu, písní italských muzikantů, německých nástrojů a textů vycházejících ze španělské zarzuely.

V 70. a 80. letech minulého století se tango objevovalo stále častěji ve spojení s jazzem a postupně ho začali zařazovat do svého repertoáru i klasičtí hudebníci jako cellista Yo-Yo Ma, argentinská klavíristka Martha Argerich, v Argentině narozený dirigent Daniel Barenboim, Gidon Kremer, Plácido Domingo i argentinský tenor Marcelo Álvarez.

BANDONEON

Bandoneon je klávesový akordeon. Německý učitel a nástrojař z Krefeldu Heinrich Band si pro koncertinu (malou tahací harmoniku) jezdil do Čech, zdokonalil ji, zdvojnásobil počet knoflíků a v roce 1846 představil stotónový nástroj. S německými imigranty se bandoneon dostal do Jižní Ameriky, kde v tango ansámblech nahradil flétny a místo varhan doprovázel i mše. Říkalo se mu „německé varhany“, diatonický nástroj se 142 tóny. Ástor Piazzolla bandoneon povýšil na koncertní pódia a změnil způsob hry – vestoje s jednou nohou na židli.

LUNFARDO

„**Lunfardo** není španělština a není to ani argentinská španělština. Je to slang/žargon, který vznikl na přelomu 19. a 20. století mezi vězni jako tajný dorozumívací prostředek. Poté se rozšířil mezi spodinu a od té doby přežil hlavně díky tangu. V tango písničkách a komunitě se používají některé výrazy velmi běžně a některé je třeba vypátrat. Člověk, který nežije uvnitř tango světa, mu těžko může rozumět.“ – Patricie Poráková

ÁSTOR PANTALEÓN PIAZZOLLA

Hudební skladatel, virtuózní hráč na bandoneon, „vynálezce“ stylu *tango nuevo*

se narodil 11. března 1921 v přístavním městě Mar del Plata chudým italským přistěhovalcům. V jeho třech letech se rodina přestěhovala do New Yorku. Otec ho vedl k hudbě a v osmi letech mu koupil v zastavárně bandoneon. Ve 13 letech už Ástor projevoval takový talent, že si ho všiml Carlos Gardel, král argentinského tanga, a pozval ho na své turné. Otec mu ale cestu zakázal a zachránil mu tím život. Carlos Gardel i s jeho orchestrem nepřežili letecké neštěstí.

V roce 1938 se rodina vrátila zpět do Buenos Aires a Ástor začal hrát na bandoneon v několika kapelách, pět let i v kapele legendárního hráče Aníbala Troila. Zároveň se učil orchestrální kompozici u Alberta Ginastery, jednoho z nejvýznamnějších jihoamerických autorů klasické hudby. Na jeho popud se účastnil soutěže Fabiena Sevitzkého, amerického dirigenta ruského původu. Tři symfonické kusy nazvané *Sinfonía Buenos Aires* mu vynesly roční studijní pobyt u významné pařížské lektorky Nadii Boulanger. K této žákyni Maurice Ravela se hlásily osobnosti jako Bernstein, Copland, Gardiner, Glass, Barenboim, Françaix, Kilar i Kaprálová.

Boulanger Piazzollu přesvědčila, že jeho originalita spočívá v komponování a interpretaci nového tanga, a ten se tomu po návratu z Paříže začal naplno věnovat. Vytvořil vlastní styl – *tango nuevo*. Přátele z řad milovníků a zastánců ortodoxního tanga si tím ale nezískal. Když se útoky staly čím dál otevřenějšími, odjel do New Yorku, kde složil svou první světově proslulou skladbu *Adiós Nonino*, kterou napsal za jedinou noc na památku tragické smrti svého milovaného otce.

Po návratu do Argentiny v roce 1960 založil Quinteto Tango Nuevo ve složení – bandoneon, housle, klavír, elektrická kytara a kontrabas, které už připomínalo obvyklý jazzový ansámbl. Kytaru s kontrabasem a klavírem pojímal často jako rytmickou sekci, přičemž bandoneon melodií obohacoval o tango fráze či tangovou ornamentiku.

Během 60. let Piazzolla experimentoval s formální strukturou tanga a zdokonaloval svůj vlastní styl. Se spisovatelem Jorgem Luisem Borgesem vytvořil projekt *El Tango* (se zpěvem a recitací) a s uruguayským básníkem Horaciem Ferrerem tango operitu *María de Buenos Aires* (1968) a oratorium *El Pueblo Joven* (1970), které mělo premiéru v německém Saarbrückenu.

V 70. letech Piazzolla po většinou žil a pracoval v Evropě. Experimentoval s elektronickým zvukem a jazz-rockem v rámci formace Conjunto electrónico (mj. syntezátor, elektrický klavír, basa a saxofon). V Itálii složil své jedinečné *Libertango* (1998 cena Grammy Awards) a začal spolupracovat se špičkovými hudebníky různých žánrů, saxofonistou Gerrym Mulliganem, cellistou a dirigentem Mstislavem Rostropovičem (v New Orleans společná premiéra *Le Grand Tango*), se zpěvačkou Milvou, vibrafonistou Garym Burtonem, kytarovými bratry Assady až po světově proslulý soubor Kronos Quartet.

V roce 1986 nahrál Piazzolla se svým kvintetem album *Tango: Zero Hour*, které považoval za své nejlepší. Ve stejném roce hrál na Montreux Jazz Festival s vibrafonistou Garym Burtonem, což vyústilo v živou nahrávku *Suite for Vibraphone and New Tango Quintet*.

V 80. letech Piazzolla zažíval vrchol kariéry; legendárními se staly koncerty v „jeho“ Teatro Colón v Buenos Aires, v newyorském Central Parku, pařížské Olympii, ve Vídni, na jazzovém festivalu ve švýcarském Montreux. Skládal i filmovou hudbu a vystupoval jako sólista se světoznámými hudebními tělesy. V roce 1989 podnikl velké mezinárodní turné, krátce poté ale prodělal mrtvici (od 70. let měl přetrvávající srdeční potíže), která mu znemožnila dál vystupovat. V červenci roku 1992 v Buenos Aires umírá.

HORACIO FERRER

Básník, libretista a interpret tangové poezie se narodil roku 1933 v Montevideu v Uruguayi. Otec, profesor historie, a matka, která hovořila čtyřmi jazyky, ho často brali do Buenos Aires, kde se sám naučil hrát na kytaru, a strýc, matčin bratr, ho zasvětil do bohémského života. Horacio osm let studoval architekturu a inženýrství, ale studia nedokončil. Učaroval mu rozhlas, už v 50. letech spoluprodukoval týdenní program, který propagoval „revoluční“ rozvoj tanga. Založil Club de la Guardia Nueva, který organizoval koncerty novátorů tanga, jako byli Aníbal Troilo, Horacio Salgán a především Ástor Piazzolla a jeho slavné Octeto Buenos Aires.

S Piazzollou se seznámil v roce 1955 po jeho návratu z Paříže. Sedm let editoval, ilustroval a řídil časopis *Tanguendo*, čtyři roky se učil na bandoneon a hrál v malých kapelách. V roce 1959 publikoval svou první knihu *El Tango: Su Historia y Evolución*.

V roce 1967 napsal básnickou antologii *Romancero Canyengue*. Nahrávku některých básní v jeho vlastní recitaci doprovázených kytaristou Agustínem Carlevarem slyšel Piazzolla a vyzval ho, aby spolu napsali operitu *María de Buenos Aires*. Dílo poté dosáhlo světové proslulosti.

Piazzolla a Ferrer spolu zkomponovali sérii tang, sociálně angažovaných jako *Chiquilín de Bachín* a *Juanito Laguna Ayuda a Su Madre* nebo baladických, z nichž nejslavnější je asi *Balada para un Loco*, kterou poprvé zaspívala Amelita Baltar na festivalu Buenos Aires Tango Festival.

Po této spolupráci následovala celá řada dalších společných tang/skladeb. Součástí alba *En Persona* byly skladby *Balada para un Loco*, *Canción de las Venusinas*, *La Bicicleta Blanca* a *Fábula para Gardel* a následovaly další se známými skladateli a tango muzikanty.

V roce 1970 Ferrer napsal publikaci o historii tanga *El Libro del Tango. Arte Popular de Buenos Aires*. V roce 1980 ji rozšířil o další tři svazky o více než dvou tisících stranách, čímž se stala jednou z nejdetailnějších studií tanga, standardně využívanou jako referenční kniha.

V roce 1990 se Ferrer stal prezidentem v Argentině nově založené Academia Nacional del Tango a od roku 1983 mu bylo přiznáno i argentinské občanství. Zemřel v prosinci roku 2014 v Buenos Aires.

PŘÍBĚH MARÍ DE BUENOS AIRES

Mistrovské dílo Ástora Piazzolly na libreto Horacia Ferrera, takzvané *tango operita*, mělo premiéru v květnu 1968 v Buenos Aires v divadle Sala Planeta. Desetičlenný orchestr doprovázel Piazzolla na bandoneon, Ferrer recitoval postavu Duende a zpěváky byli Héctor de Rosas a Amelita Baltar (později Piazzollova druhá žena).

Dílo je alegorií tanga odkazující na křesťanskou symboliku (Maria prostitutka i Maria biblická, matka Ježíšova ad.), se kterou nakládá velmi nepietně, a oslavou „krásy i špíny“ města Buenos Aires, původně nazývaného Santa María del Buen Ayre. Děj první části vypráví o životě prostitutky Marí z nejhudší části Buenos Aires, druhá část se odehrává po její smrti, kdy Maríu nahradí její Stín.

Příběh otevírá Duende, vypravěč a duch nočního města. Vyvolává obraz Marí, prostitutky narozené ve slumu „s kletbou na jazyku v den, kdy byl Pánbůh opilý“. Maríu svede tango, jeho rytmus a vášeň, a ona se brzy stane v Buenos Aires tou, „co nejčarovněji zpívá i miluje“.

Bandoneon ji jako stín pasáka všude pronásleduje a zkaží ji. Marína vášeň probudí hněv zlodějů a bordel matrón a bandoneon ji nakonec zastřelí. Zoději ji raněnou dobijí, vykuchají a zbaví těla.

Ve smrti se María dostává do Pekla. Tam na ni útočí Kerberos, děsivé loutky i chór šílených psychoanalytiků, kteří ji rozpitvají na dřevě.

Duende vyzve Maríu, aby vstala z mrtvých a vrátila se jako Stín, porodila novou Maríu, která se bude vracet do špinavých i milovaných ulic Buenos Aires. A tak jako tango se bude rodit a žít neustále. Vždyť tango nikdo nevymyslel a nikdo jej nemůže vlastnit.

Fotografie ze zkoušek

FOTO: VOJTĚCH BRTNICKÝ

FEDERICO GARCÍA LORCA

DUENDE: TEORIE A HRA

Člověk, který se nachází na býčí kůži rozprostřené mezi řekami Júcar, Guadalete, Sil či Pisuerga, celkem často slyší: „*V tomhle je hodně duende.*“ Manuel Torre, velký andaluský umělec, říkával jednomu zpěvákovi: „*Máš hlas, styly zvládáš, ale nikdy se neproslavíš, protože nemáš duende.*“

V celé Andalusii lidé neustále mluví o duende a spolehlivě ho vycítí hned, jak se objeví. Skvělý zpěvák El Lebrijano prohlásil: „*Když mám v sobě při zpěvu duende, nikdo se mi nevyrovná.*“ Když jednou stará cikánská tanečnice La Malena slyšela Brailowského, jak hraje úryvek z Bacha, vykřikla: „*Olé! Tohle má duende!*“ Kdežto Gluck, Brahms a Darius Milhaud ji nudili. A když Manuel Torre, člověk, který měl v krvi více kultury než kdokoli, koho jsem kdy poznal, poslouchal samotného Fallu, jak hraje své *Nokturno*, vyslovil tuto nádhernou větu: „*Všechno, co má černé tóny, má i duende.*“ Nic není pravdivější.

Tyto černé tóny jsou tajemství, jsou to kořeny zapuštěné v hlíně, již všichni známe a již nezná nikdo, ale právě odtamtud k nám přichází to, co je v umění nejpodstatnější. Černé tóny, řekl člověk z lidu a shodl se tak s Goethem, který mluvil o Paganinim a vystihl, co je to duende: „*Tajemná síla, kterou všichni cítí, a žádný filozof ji nedokáže vysvětlit.*“

Duende je tedy síla, ne činnost, je to zápas, a ne myšlení. Slyšel jsem z úst jednoho starého kytarového mistra tato slova: „*Duende nemáme v krku. Duende stoupá zevnitř, od chodidel.*“

Hlavní tedy nejsou schopnosti, nýbrž skutečně živoucí přednes, prostě krev; dávnověká kultura a zároveň okamžitá tvorba.

Ve Španělsku, tak jako v zemích Orientu, kde je tanec náboženským výrazem, má duende neomezenou moc v tělech tanečnic z Cádizu, které velebil již Martialis, v prsou zpěváků, jež chválil již Juvenalis, a v liturgii býčích zápasů, tohoto autentického náboženského dramatu, při němž se stejně jako při mši Bůh uctívá i obětuje.

Při španělských tancích a při býčích zápasech se nikdo neoddává zábavě. Duende se postará, aby lidé prostřednictvím dramatu prožívali utrpení na živých tvorech, a připravuje jim tak žebříky k úniku ze skutečnosti, která je obklopuje.

Duende pracuje na těle tanečnice podobně jako vítr v písku. Kouzelnou mocí promění dívku v náměsíčnou bytost nebo vžene mladistvý ruměncem do tváře vetšému starci žebrajícímu po vinárnách, kadeři vyvolá vůni nočního přístavu a neustále pracuje s pažemi skrze gesta, jež tkvějí v základech tance všech věků.

Je ale zajímavé, že jakékoli opakování je vyloučeno, to je třeba zdůraznit. Duende se neopakuje, tak jako se neopakují tvary vln na rozbouřeném moři.

Příchod duende předpokládá vždy zásadní proměnu všech forem, naprosto nově a neotřelě pocitu, přičemž jde o kvalitu právě stvořené věci, zázraku, který vyvolává téměř náboženské nadšení.

V arabské hudbě, v tanci, písni či elegii je příchod duende pozdravován důrazným voláním *Alláh, Alláh! – Bůh, Bůh!* Slyšíme, jak podobně zní *Olé!* při našich býčích zápasech, a kdoví, zda to není totéž. A při poslechu všech těch jihošpanělských zpěvů je

příchod duende ihned provázen upřímnými výkřiky „*At' žije Bůh!*“. Je to hluboký, lidský, něžný výkřik prozrazující rozmluvu s Bohem prostřednictvím pěti smyslů, a to díky tomu, že duende rozechvívá hlas i tělo tanečnice; opravdový básnický únik z tohoto světa, tak ryzí jako ten, který se podařil mimořádnému básníkovi 17. století Pedru Sotovi de Rojas skrze sedm zahrad nebo svatému Janu Klimakovi po rozechvělém žebříku ze slz.

Když se ovšem takový únik podaří, pocítí jeho důsledky každý: zasvěcenec sleduje, jak umění vítězí nad chudou hmotou, laik cítí neuchopitelnost opravdové emoce. Před lety vyhrála soutěž v tanci, která se konala v Jerezu de la Frontera, osmdesátiletá žena. Zastínila krásné ženy i dívky s vosím pasem pouze tím, že zvedala paže, držela zpříma hlavu a podupávala podpatky. Sešlo se tam tehdy tolik múz a andělů, krásných tvarů a krásných úsměvů, ale musel zvítězit a také zvítězil skomírající duende, vlekloucí po zemi křídla ze zrezivělých nožů.

Duende se může zjevit ve všech druzích umění, ale nejširší pole působnosti přirozeně nachází v hudbě, v tanci a v přednášené poezii. Všude tam je zapotřebí interpretova živého těla, protože umělecký tvar se tu neustále rodí a umírá a získává kontury vždy jen v přítomné chvíli. Duende často přechází z hudebníka na interpreta a jindy, když jej hudebník či básník postrádají, stvoří interpretův duende – a to je zajímavé – nový zázrak, který má zdánlivě, ale jen zdánlivě, primitivní tvar. To je případ Eleonory Duse, již duende posedl a ona vyhledávala neúspěšná díla, aby jim dala zazářit díky své vynalézavosti, nebo případ Paganiniho, o němž Goethe řekl, že v naprosto vulgárních motivech dovedl rozeznít mocné melodie. A pak jedna rozkošná dívka z Puerta de Santa María, kterou jsem slyšel zpívat a tančit příšerný italský kuplet *O Mari!*, ale ona ho ztvárnila s takovým rytmem a zámlkami a tolik se do něho celá vložila, že se ten brak proměnil ve vznešeného zlatistého hada. Interpreti objevili něco nového, co nemělo nic společného s předlohou, vlili živou krev a moudrost do těl bez výrazu.

Všechny druhy umění, a dokonce i všechny země, jsou schopny vyvolat duende, anděla či múzu. A zatímco Německo má – až na výjimky – múzu a Itálie vždy anděla, Španělskem v každé době hýbe duende. Je to totiž země s tisíciletou tradicí hudby a tance, v níž duende za úsvitu lisuje citrony, je to země smrti. Země smrti otevřená. Smrt znamená konec ve všech zemích světa. Když přijde, zatáhne se záclony. Ve Španělsku ne. Ve Španělsku se rozhrnou. Spousta lidí tam prožije život mezi čtyřmi stěnami a až po smrti je vynesou na slunce. Mrtvý ve Španělsku je živější než kdekoli jinde. Jeho obrys zraňuje jako holičská břitva. Vtipkování o smrti a tiché zamyšlení nad ní je pro Španěly čímsi důvěrně známým.

Ukázka z eseje Federica Garcíi Lorcya: *Duende: teorie a hra*, pronesené autorem v říjnu 1933 v Buenos Aires.

(PŘELOŽIL VÍT KAZMAR)

Kateřina Marie Fialov

Nina Horkov

TVURCI

LENKA VAGNEROVÁ

Choreografka, reřiserka a pedagořka zalořila v roce 2012 soubor tanečního divadla Lenka Vagnerová & Company, ktery m rezidenci v divadle Komedie. V současné době se na repertoáru nacházejí inscenace *Panoptikum*, *Amazonky*, *Leřansk jesličky*, *Gossip*, *Krajinou slz* a *Mah Hunt*. Spolupracovala s Národním divadlem či divadlem Minor i zahraničními scénami a soubory (například s nmeckm Staatstheater Kassel, řvdskm Norrdans, anglickou Northern School of Contemporary Dance nebo italskou Accademia Nazionale di Danza). V zahraničí působí také jako pedagořka (například GteborgsOperans Danskompani, Sknes Dansteater, Ballet national de Marseille, B12 Festival Berlin, Norrdans).

Získala řadu eskch i mezinárodních ocenn. Jako tanečnice byla tříkrát nominována na Cenu Thálie (2003, 2005 a 2010), v roce 2003 byla vyhlřena Taneční osobností roku (Nokia Dance Award) a v roce 2005 byla oceněna jako Tanečnice roku (esk taneční platforma). Soubor Lenka Vagnerová & Company sklidil za dobu své existence řadu významných ocenn, např. Herald Angel Award (Edinburgh Fringe Festival), The Best Dance Performance (Singapore Fringe Festival), Cena Divadelních novin, Cena diváka, Inscenace roku a Tanečnice roku (esk taneční platforma), řadu nominc na Cenu Thálie.

PATRICIE PORKOV

Studovala v Barceloně poetiku těla Jacquese Lecoqa a řadu rozlnch tanečních disciplín, byla předn členkou význačných souborů fyzického divadla jako Farma v jeskyni. Kromě Evropy pracovala na kulturních expedicích v Mexiku, Argentíně, Kolumbii, Brazílii a Peru. V roce 2011 získala nominaci na cenu Tanečník roku a vytvořila tango představení *Quilombo*. V tu dobu za tangem přesídlila do Buenos Aires. Překldala texty tangovch skladeb proslulých lunfardem. Spolen s Escualo Quintetem vytvořili taneční představení *Misterio del ngel*.

Tančí také se sólisty, jako jsou R. Baborák nebo L. Horák, FOK. S J. Antarem založili výukovou metodu a školu tanga Tangonexion.

IVAN ACHER

Tesař, lesní dělník, studovaný výtvarník a se štěstím nevystudovaný hudebník a skladatel. Od roku 2002 spolupracuje s Agon Orchestra, byl dvorním skladatelem D. Jařaba a D. D. Pařízka v Pražském komorním divadle (divadlo Komedie), pravidelně spolupracuje s taneční skupinou Lenka Vagnerová & Company. Byl nominován na cenu České filmové kritiky, Českého Iva, Cenu české divadelní kritiky, Cenu Alfréda Radoka, Cenu DOSKY. Podepsán je pod hudbou k inscenacím Národního divadla v Praze, Bratislavě a Brně a mnoha dalších českých a evropských divadel a několika desítek dokumentů a filmů. Za původní operu *Sternenhoch* získal Cenu divadelní kritiky za rok 2018 v kategorii Hudba roku a stal se i absolutním vítězem v počtu nominací.

JAKUB KOPECKÝ

Scénograf, výtvarník, počítačový animátor a grafický designér. Vystudoval obor scénografie na Katedře alternativního a loutkového divadla DAMU. Spolupracoval s režijním duem SKUTR (*Racek, Dopisy Olze, Kytice* v ND Praha, *Radúz a Mahulena, Liška Bystrouška ad.*) a s řadou dalších zajímavých tvůrců – J. Kodetem, J. Adámkem, J. Nekvasilem (na televizním zpracování komorní opery B. Martinů *Čím lidé žijí*), D. Drábkem a také tanečním souborem DOT504, Cirk La Putyka a Lenka Vagnerová & Company. Za projekt *Bouda III* v Národním divadle byl v roce 2006 nominován na Cenu Alfréda Radoka v kategorii Scénografie roku.

TEREZA KOPECKÁ

Vystudovala dějiny umění na UK a obor kostým a maska na DAMU. Absolvovala roční stáž na Accademia di Belle Arti di Brera v Miláně, zís-

kala rezidenční pobyty v New Yorku – Watermill Center pod vedením R. Wilsona a v Berlíně – Theater Treffen Internationales Forum. Spolupracovala se Studiem Hrdinů (*Marbot a Zdání klame*, režie J. Horák, M. Pěchouček), Západočeským divadlem v Chebu (*Marie Stuartovna* a *RUR*, režie Z. Bartoš), operou Jihočeského divadla (*La Traviata* a *Nabucco*, režie V. P. Riedl-bauchová), Farmou v jeskyni (*Útočiště a Forever Together*, režie V. Dočolomanský). Má za sebou i realizace v zahraničí – mj. Národní divadlo Szeged (*Tartuffe*, režie G. Hollós), SND (*Elity* a *Dnes večer nehráme*, režie J. Havelka), Slovenské komorné divadlo Martin (*Zem pamätá*, režie J. Havelka), berlínské divadlo Ballhaus Ost (*A Golden Matters*, režie E. Schubert) a v Městských divadlech pražských (*Roberto Zucco*, režie A. Vidnyánszky). Kromě divadla se věnuje kostýmní tvorbě pro film, videoartu a fashion stylingu.

EVA HAMOUZOVÁ

Od dětství se věnuje hře na housle, sborovému a sólovému zpěvu. Po absolvování Střední průmyslové školy sdělovací techniky v oboru obrazová a zvuková technika studovala zvukovou tvorbu na HAMU se zaměřením na live zvuk a sound design divadelních představení. Zúčastnila se workshopů a konferencí v Kolíně nad Rýnem, Frankfurtu nad Mohanem a Stuttgartu. Spolupracuje se soubory Lenka Vagnerová & Company, Farma v jeskyni, 420PEOPLE, DOT504, VerTeDance, Cirk La Putyka a podílí se na projektech divadel Ponec, Archa, DISK, Jatka78, DOX+. Další zkušenosti získala na nejruznějších světových festivalech, např. Fringe v Edinburghu a Singapuru, Tanzmesse v Düsseldorfu, Days of Prague v Jeruzalémě a dalších.

KAREL ŠIMEK

Začal v ND Brno jako osvětlovač. V roce 2013 se přesunul do Švandova divadla v Praze jako vedoucí osvětlovač. Od roku 2014 pracuje jako stage manager a technický produkční mezinárodního festivalu pantomimy MIME FEST. Od roku 2015 se živí jako

světelný designer, programátor, technik, technický a touring produkční pro nezávislé soubory a festivaly. Jako světelný designer dlouhodobě spolupracuje s R. Vizvárym. Vedle oceněného představení *Sólo* kooperovali na představení *Láska ke třem pomerančům* S. Prokofjeva (Opera Národního divadla). Několik let spolupracoval jako světelný designér s D. Špinarem a se soubory Lenka Vagnerová & Company, Spitfire Company, Pražským komorním baletem, Tantehorse, DEKKADANCERS, J. Viňarským a A. Petrovičem. Stálá spolupráce s M. Talagou mu vynesla za performance *SOMA* cenu za nejlepší představení na festivalu Česká taneční platforma 2018.

JAN ALEŠ

Absolvoval obor klavír na Konzervatoři Jaroslava Ježka a studoval teorii na Ústavu hudební vědy FF UK. Pět let působil v kapele trumpetisty L. Décziho a v současnosti hraje v kapelách E. Farné, K. Vytiskové a v projektech Ochepovsky a Vikollejen. Spolupracuje také s českými divadly. Hudebně se podílel např. na muzikálech *Urinetown* (2009) a *Balada pro banditu* (2011, obojí režie L. Málková) uváděných v Divadle F. X. Šaldy v Liberci nebo na inscenaci *Parchant Marilyn* (2012, režie N. Deáková) ve Švandově divadle a „postmuzikálu“ v režii V. Morávka *Cyrano!! Cyrano!! Cyrano!!* (2011, Divadlo na Vinohradech). Je vyhledávaným session hráčem, produkuje a učí na Konzervatoři Jaroslava Ježka v Praze.

CARMELA DELGADO

Hráčka na bandoneon vystupuje v mnoha tělesech hrajících tango, argentinský folklór, flamenco nebo jazz. Ve 12 letech začala studovat u J. J. Mosaliniho, jednoho z hlavních evropských hráčů na bandoneon. V roce 2011 už hrála v jeho Grand Orchestra a spolu s ním ve velkých koncertních sálech Evropy – ve Vídni, Berlíně, Barceloně, Düsseldorfu ad. Její první album *A horas trucas* bylo natočené v Holandsku pod značkou Silvox. Následovala účast na prestižní show Generation young

performers a bezpočet zahraničních turné a koncertů v Argentině, Holandsku a na francouzských festivalech. Zájem o tango ji přivádí často na pravidelná turné do Argentiny, kde hraje se známými orchestry a muzikanty, jako jsou R. Gallo, R. Flores a A. de los Reyes. Založila folklorní skupinu Escamas de Plata a v současnosti je členkou Canailles de Panam, sídlící v Německu a hrající repertoár velkých francouzských skladeb, se kterým cestují mezi Francií, Německem a Čínou. Velmi často hraje s orchestry jako sólistka na bandoneon repertoár Piazzolly, Bachalova a Palmeriho.

KRISTINA ŽANTOVSKÁ

Dramaturgyně a publicistka, v Městských divadlech pražských od sezony 2018/19. Vystudovala dramaturgii na DAMU a vyzkoušela postupně všechna média. Průběžně publikovala v nejruznějších periodikách od *Respektu* až po současné *Lidové noviny* a stanici Českého rozhlasu Plus. Na začátku 90. let vydávala čtvrtletní magazín životního stylu *UM*, který musel ustoupit lesklým magazínům přebírajícím cizí formáty, témata i autory. Poté strávila několik let ve Spojených státech, kde vedle propagace české kultury a kulturnosti pomáhala s otevřením Českého centra v New Yorku. Více než deset let působila v Českém rozhlase na různých dramaturgicko-publicistických pozicích a pět sezon i v Divadle na Vinohradech, kde její dramaturgie politického sitcomu *Jistě, pane ministře* dosáhla 242 repríz. Spolupracovala také s Divadlem pod Palmovkou, Divadlem Na zábradlí a Letními shakespearovskými slavnostmi.

TANEČNÍCI

MONIKA ČÁSTKOVÁ

V roce 2010 absolvovala konzervatoř Duncan centre. V rámci studií odjela na zahraniční stáž do Escola Superior de Dança v Lisabonu. Po studiích absolvovala kurz limon techniky v Limon Institute (New York) pod vedením

A. Danielsona a B. Brown. V roce 2012 nastoupila na Hudební akademii múzických umění, obor choreografie, a měla tak možnost odjet na rok v rámci programu Erasmus na Institut del Teatre (Barcelona). V roce 2018 získala na HAMU magisterský titul v oboru choreografie. Je stálou členkou tanečního souboru Lenka Vagnerová & Company.

GUSTAVO ARIEL COLMENAREJO

Rodák z Buenos Aires už od dětství projevoval vášeň pro zpěv tanga a později na konzervatoři studoval hru na housle. S argentinským tangem a folklórem přišel do styku v provincii Córdoba a v roce 1999 absolvoval na institutu La Huella jako učitel obou žánrů. Zabýval se i klasickým baletem a současným tancem. Jako profesionální tanečník tanga vystupoval na mnoha festivalech nejen v Argentíně, ale i v Chile, Bolívii, Uruguayi a na Kubě. Od roku 2005 žije v Berlíně a věnuje se tanci i jeho výuce, choreografiím a workshopům argentinského folklóru. Od roku 2011 hraje na kytaru s malým bandem na milongách a koncertech tanga. V roce 2015 účinkoval v České republice v představení *Quilombo* P. Porákové. Pravidelně vystupuje a působí jako tanečník, zpěvák, choreograf i učitel po celé Evropě, Japonsku a v Hongkongu. Kromě rodné španělštiny hovoří německy, anglicky, italsky a částečně i řecky.

JAVIER ANTAR

Pochází ze severozápadní Patagonie blízko hranic s Chile. V mládí byl úspěšným sportovním gymnastou. Tango začal tančit v Buenos Aires v roce 1996 a o dva roky později se setkal G. Naveirou a stal se jedním z hrstky jeho tehdejších žáků. Díky pevným a hlubokým znalostem improvizáční techniky brzy pochopil význam vědomého tréninku, který mu umožnil najít svůj vlastní přístup k tangu, z něhož se vyvinul jeho osobitý taneční styl. Již 20 let vystupuje na věhlasných festivalech po celém světě. Svou výukovou metodu a školu, která teď sídlí v Praze, pojmenoval Tangonexion.

FANNY BARROUQUÈRE

Profesionálně tancuje již třináct let. Pracovala ve Francii v Ballet National de Marseille, v Dánsku v Recoil Performance Group, ve Švédsku v Norrdans. Tam před pěti lety potkala L. Vagnerovou a přijala nabídku stát se členkou její company. Od té doby žije a pracuje v Praze. Několikrát byla nominována na nejlepší ženský taneční výkon v inscenacích Lenka Vagnerová & Company, např. *Gossip*, nominace Výroční ceny Opery Plus 2015; Cena Thálie 2016 *Lešanské jesličky*, Cena Thálie 2017; nominace Výroční ceny Opery Plus v inscenaci *Amazonky* ad.

PATRIK ČERMÁK

Vystudoval Taneční centrum Praha – konzervatoř. Od roku 2012 dva roky působil v baletu Jihočeského divadla, kde tančil v choreografiích J. Kyliána, A. Egerháziho, P. Zuzky a R. Horty. V roce 2013 byl nominován za roli Romea na cenu Jihočeské Thálie. Od sezony 2014/15 až do roku 2019 byl členem Pražského komorního baletu. V letech 2019 až 2021 byl členem souboru Laterny magiky. Od roku 2017 spolupracuje s Lenka Vagnerová & Company a od sezony 2020/21 je stálým členem a účinkuje ve všech inscenacích souboru. Již několik let vyučuje současný tanec.

MICHAELA KADLČÍKOVÁ

Absolvovala taneční konzervatoř Duncan centre, půlroční stáž na taneční škole Peridance Capezio Center a půlroční stáž na Limón Institute v New Yorku. Studium tance, choreografie a pedagogiky zakončila po čtyřech letech absolutoriem na prestižní akademii SEAD v Salcburku. Během studií spolupracovala s mnoha tvůrci – E. Torroja, J. Hamilton, M. Tomášik, H. Seabra, V. de Ferrari, M. Koistinen ad. – a účastnila se mnoha mezinárodních workshopů. Věnovala se výuce současného tance, akrobatického partneringu, jógy, salsy, bachaty, lindy hopu a swingu. Působila v mnoha tanečních skupinách a inscenacích. Režirovala a choreografovala

celovečerní novocirkusové představení *Wendigo* pro AirGym Art Company (Letní Letná 2020, KD Mlejn). Jako interpret v současnosti působí v souborech Lenka Vagnerová & Company, 420PEOPLE a AirGym Art Company.

ADAM SOJKA

Narodil se v Brně, kde vystudoval Taneční konzervatoř. Během studia absolvoval workshopy pod vedením profesionálních tanečníků a pedagogů. Hned po skončení studia v roce 2008 nastoupil do Národního divadla v Brně, kde strávil sedm sezon. Od roku 2015 působil v souboru Laterny magiky, 420PEOPLE, DEKKADANCERS, Burkicom. V roce 2018 získal angažmá v Německém souboru Landesbühnen Sachsen, kde strávil tři sezony. Od srpna 2021 je členem souboru Lenka Vagnerová & Company. Kromě tance a choreografie se věnuje také hudbě, kterou komponuje pro vlastní i cizí představení.

ŠIMON KLUS

Tanečník, choreograf a taneční lektor je jedním ze zakladatelů MANUS Art Collective a kmenovým tanečníkem souboru Lenka Vagnerová & Company. Začínal se společenskými tanci, ale opustil je a nastoupil na konzervatoř Duncan centre, kterou absolvoval v roce 2020. Ještě za studií odjel na zahraniční stáž na Lithuanian Music and Theatre Academy ve Vilniusu, kde vytvořil sólovou choreografii *Office&Co.*, která zvítězila v soutěži performativních umění Balkono Okupacija 2019. Spolupracoval s mnoha českými i zahraničními tvůrci a svůj pohybový slovník rozvíjel na workshopech zejména v Česku, Itálii, Litvě a Belgii pod vedením E. Lopez, O. Carruma, T. Weikel, J. Bakera, P. Šavela, M. Santkin, D. Beckera, A. Vesterinena a dalších. Zúčastnil se také letní školy P.A.R.T.S. 2018. Jako taneční lektor působil v soukromém studiu Mariondance a pravidelně vedl lekce ve studiu ELPÉ.

HERCI

NINA HORÁKOVÁ

V Městských divadlech pražských je od roku 2015. V roce 2012 završila studium oboru činoherního herectví na DAMU. V průběhu studia projevila svůj výrazný hudební talent v inscenacích Divadla Na Fidlovačce. V Divadle Kalich se představila jako Frenchy v muzikálu *Pomáda* a Suzanne ve *Vlasech*. Účinkovala také v několika projektech spolku Veselé skoky (*Chabrus line*, *Ve stanici nelze*). V roce 2014 vstoupila do angažmá v Městském divadle Mladá Boleslav, kde ztvárnila například Eržiku v *Baladě pro banditu*, titulní roli v Giraudouxově *Ondině*, Oonu Chaplinovou v inscenaci *Chaplin* ad. V Městských divadlech pražských hraje v inscenacích *Bez hany*, *Lazarus*, *Zítřka swing bude znít všude*, *Dr. Johann Faust*, *Praha II*, *Karlovo nám. 40*, *Kanibalky 2: Soumrak starců*, *Petr Pan*, *Roberto Zucco* a *Hotel Good Luck*. Má svou autorskou kapelu, ve které zpívá a píše texty. Aktivně se zabývá dabingem, v roce 2020 byla nominována na Cenu Františka Filipovského (*Zrodila se Astrid*).

KATEŘINA MARIE FIALOVÁ

Členkou souboru Městských divadel pražských je od roku 2020. Od dětství se věnovala hře na klavír, zpěvu, tanci a stepu, ve kterém čtyřikrát získala titul mistryně světa, třikrát titul mistryně Evropy a několikrát titul mistryně České republiky. Vystudovala hudebně dramatické oddělení brněnské konzervatoře. V šestnácti letech udělala konkurz na hlavní roli do muzikálu *Let snů* LILI v režii P. Gazdíka v Městském divadle Brno. Ve čtvrtém ročníku konzervatoře nastoupila do prvního ročníku JAMU, obor muzikálové herectví, ale po necelém semestru studium ukončila. Po absolvování konzervatoře nastoupila do Městského divadla Brno, kde si zahrála na muzikálové scéně (*Pískání po větru*, *Děsnej pátek*, *Horečka sobotní soci*, *BIG*) i v činohře (*Malý rodinný podnik*, *O myších a lidech*, *Ryba po tmě*, *Čarodějky ze Salemu*, *Anna Karenina*, *Nebezpečné vztahy*, *Žitkovské*

bohyně, *Ztracený ráj*). V roce 2019 se zúčastnila soutěže *Tvoje tvář má známý hlas*, kde skončila druhá. V Městských divadlech pražských hraje v inscenacích *Vojna a mír*, *Petr Pan*, *Roberto Zucco*, *Dr. Johann Faust*, *Praha II*, *Karlovo nám. 40 ad*.

KRYŠTOF KRHOVJÁK

V Městských divadlech pražských je od sezony 2019/20. Vystudoval módní návrhářství ve Frýdku-Místku. Studia herectví na KALD DAMU pod vedením J. Mikuláška a D. Viceníkové absolvoval rolí koktavého Vaška v autorské inscenaci *Prodaná nevěsta na prknech Prozatímního, Stavovského a Národního divadla v letech 1868 až 2018* v režii P. Erbese a B. Jedináka. Od začátku studií na DAMU spolupracuje se souborem Tygr v tísni ve Vile Štvanice (*Synáčci* T. Loužného, *Vořezávátka a Berlín Alexanderplatz* I. K. Kubáka a M. Novákové). Dále hostuje v divadle D21 v titulní roli inscenace *Utrpení mladého Werthera* režiséra J. Šmída. V současnosti je v Městských divadlech pražských jedním z nejobsazovanějších herců. Hraje v inscenacích *Zítřka swing bude znít všude*, *Dr. Johann Faust*, *Praha II*, *Karlovo nám. 40*, *Elefantazie*, *Kanibalky 2: Soumrak starců*, *Revizor*, *Prodaná nevěsta na prknech Prozatímního, Stavovského a Národního divadla v letech 1868 až 2020*, *Smrt obchodního cestujícího*, *Petr Pan* ad.

SÁRA AFFAŠOVÁ

V Městských divadlech pražských je od sezony 2019/20. Vystudovala činoherní herectví na pražské DAMU, které absolvovala v inscenacích *Choroby mládí* (F. Bruckner) v režii B. Maškové, *Cizinec hledá byt* (E. Hostovský) v režii T. Loužného a *Rozhovory s astronauty* (F. Zeller) režisérky Z. Burianové. S T. Loužným a B. Maškovou spolupracovala i na nejrůznějších scénických čteních a autorských inscenacích. Objevila se ve filmech *The Death and Life of John F. Donovan* režiséra X. Dolana a *Teroristka* v režii R. Bajgara. Zahrála si v seriálech *Rapl*, *Speciálisté*, diváci ji ale znají především jako Janu ze

seriálu *Ullice*. V Městských divadlech pražských hostovala nejprve v inscenaci románu J. Havlíčka *Neviditelný* v režii M. Františáka. Následovaly inscenace *Elefantazie*, *Smrt obchodního cestujícího*, *Vojna a mír*, *Kanibalky 2: Soumrak starců*, *Diktátor* a *Matka Kuráž a její děti*.

ALEŠ BÍLÍK

V Městských divadlech pražských je od roku 2016. Vystudoval činoherní herectví DAMU a během studia se zapojil do pohybového inscenačního projektu *Muži A*. Laštovkové Stodolové a tvůrčího dua SKUTR, spolupracoval se sdružením Tygr v tísni a hostoval v Národním divadle a v Městském divadle v Mladé Boleslavi. V letech 2013–2015 byl členem činohry Národního divadla moravskoslezského v Ostravě. V rámci Letních shakespearovských slavností si zahrál v inscenacích *Komedie omylů* a *Zimní pohádka*. Účinkoval ve více než desítku filmových a televizních projektů. První větší filmovou roli dostal v televizním filmu *Piknik* H. Bočana. Hrál prince v pohádce *Řachanda* a po boku K. Rodena ve snímku *V. Kadrnky Křížáček*. V Městských divadlech pražských účinkuje v představeních *Neviditelný*, *Sláva a pád krále Otakara*, *Kanibalky 2: Soumrak starců*, *Roberto Zucco*, *Matka Kuráž a její děti*, *Politici* a *Posedlost*.

RENÁTA MATĚJÍČKOVÁ

V Městských divadlech pražských je od roku 2021. Loňská absolventka činoherního herectví DAMU účinkovala v divadle DISK v bakalářské inscenaci divadelního spolku Distheatranz *Proces*, která je aktuálně na programu Švandova divadla. Imerzivní divadlo si vyzkoušela v rámci rezidenčního projektu studentů DAMU s názvem *Lístky, prosím* v divadle Pomezí. Objevila se v krátkometrážních studentských filmech *Inhaereo* a *Pytlácká noc*. V Městských divadlech pražských hraje v představení *Digitální podzemí*, absolventské inscenaci DISKu v režii E. Salzmannové, a dále v inscenacích *Politici*, *Posedlost*, *Petr Pan*, *Smrt obchodního cestujícího* a *Vojna a mír*.

PRVNÍ ŘADA

KLUB DIVÁKŮ MĚSTSKÝCH DIVADEL PRAŽSKÝCH

VÍCE ZÁŽITKŮ!
VÍCE VÝHOD!
ABSOLUTNÍ PŘEHLED!

CHCETE MÍT MĚSTSKÁ DIVADLA
PRAŽSKÁ, TEDY DIVADLA ABC,
ROKOKO A KOMEDIE, Z PRVNÍ ŘADY?
RAČTE VSTOUPIT DO NAŠEHO
KLUBU DIVÁKŮ PRVNÍ ŘADA!

VÍCE INFORMACÍ O VÝHODÁCH
PRO ČLENY KLUBU
NAJDETE NA NAŠEM WEBU
WWW.MESTSKADIVADLAPRAZSKA.CZ

BUĎTE V OBRAZE!

ÁSTOR PIAZZOLLA, HORACIO FERRER
MARÍA DE BUENOS AIRES

Třináctá premiéra sezony 2021/22.

Program k inscenaci vydávají Městská divadla pražská.

Ředitel Daniel Příbyl.

Umělecký šéf Michal Dočekal.

Zřizovatelem je Magistrát hlavního města Prahy.

Program připravila Kristina Žantovská.

Grafická úprava Riana Kollarčík.

Koprodukce Městských divadel pražských s Lenka Vagnerová
& Company.

Za podpory Magistrátu hlavního města Prahy, Ministerstva
kultury ČR, MČ Prahy 8, Institutu umění – Divadelního ústavu
a Velvyslanectví Argentinské republiky.

Poděkování Vanesse Nacci, Alici Zanelli, Julii Kubrychtové.

Městská divadla pražská jsou vybavena bezdrátovými mikrofony
a zařízením Sennheiser od společnosti PANTER s. r. o.

Inscenace je uváděna na základě dohody s Warner Chapell
Music Limited.

Autorská práva v České republice zastupuje Aura-Pont s.r.o.,
Veslařský ostrov 62, 147 00 Praha 4.

bnt attorneys
in CEE

MINISTERSTVO
KULTURY

LENKA VAGNEROVÁ
& COMPANY

Embassy of the
Argentine Republic
Czech Republic

Městská část
Praha 8

PRA
HA
PRA
GUE
PRA
GA
PRA
G

ABC MĚSTSKÁ
DIVADLA
PRAŽSKÁ KOMEDIEROKOKO